

ת"פ 2432/04 - מדינת ישראל נגד איימן פאשא

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2432-04-16 מדינת ישראל נ' חדיגה ואח'
בפני כבוד השופט דרור קליטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות ב"כ עו"ד אוראל
צבע רוזנצוויג - שלוחת תביעות כפר סבא
המאשימה

נגד

איימן פאשא באמצעות ב"כ עו"ד עמית
פרנטி
הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם ו אחיו הוגש כתוב אישום, אשר הרקע אליו הוא סכסוך בין שכנים, עומר סלאמה (להלן: "המתלון") לבין אחיהם, תאמר חדיגה, במסגרתו איים תאמר חדיגה על המתלון ובעקבות זאת הוגשה תלונה למשטרה על ידי המתלון. בהמשך, בתאריך 12.2.16 בשעה 22:00 או בסמוך לכך, הגיעו הנאים לבתו של המתלון, עמדו בסמוך לשער הכניסה אליו בכך שאמרו לו: "אתה היום לא ישן בבית אנחנו נהרג אותך ואתה תבכה עכשו בגלל תאמר עוצר בגללך" וכן: "אתה היום לא תישן בבית בגלל מה שעשית לתאמר ואנחנו יודעים איך לטפל בך"

2. הנאשם אף מואשם בכך שבתאריך 13.2.16 בשעה 14:10 או בסמוך לכך, ניג ברכב בקרבת ביתו של המתלון ומשהבhin בו, פתח את חלון הרכב ואיים עליו באומרו: "זה היום האחרון שלו אתה תסבול ממה שעשית".

3. כתוב האישום מייחס לנאים במעשהם אלו אף עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

4. בمعנה לכתב האישום, כפרו הנאים במיוחס להם וטענו כי הגיעו למקום כדי לאסוף את אם ואמנם אמרו למTELON - למה הגשת תלונה, יש לנו יחסינו שכנות טובים, אך לא איימו עליו או עשו

זאת לצורך שיבוש מהלכי משפט.

5. לאחר שהחל הליך הוכחות, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, בעבינו של אחיו של הנאשם. הוגש כתב אישום מתוקן ואחיו של הנאשם הודה בביטול עבירות אויומים כלפי המתלוון.

ראיות הצדדים

6. מטעם התביעה העיד, **השוטר יגאל וינרוב**, אשר שימש כחוקר בתחנת קדמה וגבה את הודעת המתלוון, הוא העיד על כך שהמתלוון עבר לו תמונה והציבע בה על הנאים.

7. עוד העיד, **המתלוון עומר סלאמה**, אשר תיאר כי הנאים הם שכנים שלו וכי בעת האירוע התגורר בבית הוריו. הוא העיד על כך כי בצהרי יום 12.2.16 אים עליו אמר חדיגה בחצר ביתו ועל כך הגיע תלונה במשטרה. כשחזר הביתה, במהלך הלילה, שמע מישחו דופק בדלת והסתבר שהוא אמרו של אמר חדיגה שהגיעה על מנת לבקש שישיר את התלונה נגד בנה. כאשר יצא האם מהבית, שמע מהאותוISM מישחו מדבר בחוץ ואז יצא והנאים שעמדו בפתח חצר הבית אמר לו: "אני הורג אותך ואתה תבכה על מה שעשית לאח שלי" ולאחר מכן גם אחיו של הנאשם חזר על הדברים. הוא צילם את הנאים והتلונן במשטרה. הוא זיהה את הנאים בתמונה שהוגשה וסומנה (ת/1). הוא טען כי האחים שלו סואר ונור שמעו את האויומים. עוד הוא העיד כי למחרטת, בשעות הצהרים היה במקולות וכשחזר ורצה להיכנס לחצר ביתו, הגיע הנאשם ברכבו, פתח את החלון הרכב ו אמר לו: "אתה תבכה על מה שעשית ואני יודע מה אני אעשה ברך". הוא אישר כי לאחר כשבועיים הגיעו למשטרה וביקש לבטל את התלונה כי דוד של הנאשם ביקש ממנו לעשות סולחה. בחקירהו הנגידית אמר כי לאחר שאם של הנאשם ביקשה ממנו לבטל את התלונה נגד תאמר הוא הסכים ואמר לה שיעשה זאת למחרטת היום. הוא טען כי לא היו בין השניים יחסי שכנות טובים, אולם הנאשם לא איימו עליו בעבר. כשהשאלו בידי ב"כ הנאשם 2 בעניין נוסף באותו יום, אמר כי הנוסח הוא כמתואר בכתב האישום וכיום לא זכר אותו במדויק.

8. כמו כן, העידה **הגב' סואר סלאמה**, אחיו של המתלוון, אשר תיארה כי היא גרה בבית הוריה ובעת האירוע המתואר באישום הראשון הייתה מצויה בדלת הכניסה לבית ועסקה בניקיון ולפתע ראתה מישחו החונה מול השער וקורא לה, אך היא לא ענתה, סגרה את הדלת ונכנסה לתוך הבית ואמרה לאביה כי יש מישחו בחוץ שקורא לה. הוא יצא והתברר שהנאים הם שהיו בחוץ. היא שמעה אותם אומרים לאחיה- "אתה לא תחיה עוד" ועוד שהוא שקשרו לתאמיר אך היא לא זכרת.

כשהוצגו לה דבריה במשטרת אמירה שאקן זוכרת משחו בדומה לכר. היא אישרה כי המתלוון צילם באותו מועד את הנאשמים.

9. עדה נוספת מטעם המאשימה הייתה, גב' נור סאלמה, אחות המתלוון שתיארה כי באותו ערב הגיעו לבitem אמו של תאמר חדיגה וביקשה מהם להסיר את התלונה כנגד בנה והם ריחמו עליה ולאחר שהיא עזבה את המקום הגיעו הנאשמים ולאחר מכן הגיעו משחו לעבר אחותה, יצאו אביה, אחיה והיא לחצרים והנאשם אמר לאחיה - **"אני רוצה להרוג אותך, אתה לא תראה את מחר בובוקר, אתה לא תהיה בחיים אם תאמר יהה במעצר גם הלילה."**

10. מטעם המאשימה הוגשו בהסכמה הודעות הנאשם (ת/4-2), מזכירים של העד ענבי (ת/6-5), כתוב ערובה של נאשם 1 (ת/7), כתוב ערובה של נאשם 2 (ת/8), תלונת נאשם 2 כנגד המתלוון (ת/9).

11. מטעם ההגנה הוגשו הודעות המתלוון (נ/6-1).

12. מטעם ההגנה העיד הנאשם, אשר תיאר כי הוא בעל תואר דוקטור שלמד באיטליה וחזר לארץ לפני שלוש שנים. הוא אף אח מוסמך ועובד בסניף סופרפארם בנתניה. לטענתו, כלל לא הכיר את המתלוון טרם האירוע מושא כתוב האישום. הוא אמן ראה אותו אך לא ידע מי הם ומה שמם, אך הוא ידע שהוא שכן. באשר לאיורים המתוארים בכתב האישום הוא העיד כי שמע שאמו נמצאת בבית השכנים ובוכה ולכן הילך יחד עם אחיו על מנת לקחת אותה ולשאול למה היא הלכה לשם. הם עמדו בפתח החצר וקראו לאם ליצאת ומאהר והמתלוון ומשפחה היו בחוץ והוא אמר לו: "תתבישי לך, אנחנו שכנים, זה לא צריך להגיע לשם". בכל הנוגע לאיום השני, הוא מאשר כי ראה את המתלוון ועבר לידיו והסתכל עליו אבל לא פתח את החלון הרכב ולא אמר כלום והוא התרשם שהמתלוון עמד בפתח ביתו על מנת לחכות לו ולעשות לו בעיות. הוא אף טען כי באותו יום בצהרים, ישב בחדרו וראה את המתלוון בחצר ביתו, מסתכל עליו ו"כайлן" רוצה לעשות לו משחו". הוא מאשר שבמשטרת התלוון שהמתלוון עשה לעברו תנומות ואומר ששכח לתאר איור נוסף בו המתלוון עשה לעברו תנומות. הוא טען כי הוא אדם מאד רגוע ולא אמר את המiosis לו בכתב האישום. הוא אף טען כי גם אחיו לא אמר כלום לעבר המתלוון והוא הודה בבית משפט רק על מנת לסיים את ההליכים נגדו.

טייעוני הצדדים

13. בסיכוןיה, הפנתה באת כוח המאשימה, עו"ד אוראל צבע רוזנצוויג, לכך כי הנאשם כי הגיע למשטרה לה恬ונן על המתלוֹן רק כי חש שהוא בעל עליון משה בבחינת "על ראש הגנב בווער הכבע". בתלונתו מציג גרסאות שונות ומשתנות, היא סבורה כי הדבר מצביע על כך שה הנאשם מחשש את המתלוֹן ומועליל עליו. היא מצביעה על כך שאל מול דבריו של הנאשם מצוית עדויות של משפה שלמה המתארת את האירועים בדרך דומה, כאשר גם אחיו של הנאשם הודה במעשה המיחס לו. היא סבורה שאין לייחס משמעות להבדלים שלוויים בגרסאות מאחר ואין לצפות שככל העדים יעדו באותה דרך בדיק על אירוע. הנאשם מסתבך בגרסאותו לגבי התאריכים בהם אירעו האירועים, אך מאשר כי נכון במקומות המתוארים באישומים. הוא אף מודה שצעק לעבר המתלוֹן שיתבישי וזהת בנויגוד לנאמר בכפירותו בבית המשפט שם לא הזכר פרט זה. היא סבורה כי די בריאות שהציגו על מנת שהמאשימה תעמוד בנTEL המוטל עליה וכן היא עותרת להרשעת הנאשם.

14. מנגד, טען ב"כ הנאשם, עו"ד עמית פרנטி, בסיכוןיו שהוגשו בכתב, כי המאשימה לא עמדה בנTEL המוטל עליה להוכיח אשמתו של הנאשם, מאחר ועל בית המשפט להשתכנע מעבר לספק סביר כי הנאשם אמר את האמירות המדוייקות המופיעות בכתב האישום או שהה振奋 עצמו אמר אמירות אחרות מהוות אiom על המתלוֹן. מאחר והדים העידו על אמירות שונות שנאמרו לכואה על ידי הנאשם הרי שלא הוכחה אשמתו.

15. הוא טוען כי אין להרשיע את הנאשם בעבירה של הטרדה עד, מאחר וסעיף זה לא ייחס לנאם בכתב האישום ואף לא הזכר בסיכוןיה של התביעה. הוא מפנה לכך שהמאשימה לא ערכה אבחנה בין אמירות הנאשם לאמירות אחיו ועל הדבר להזקף לחובת המאשימה. בכתב האישום אף מייחסות לנאם שתי אמירות, דבר אשר אין לו בסיס בהודעות המתלוֹן במשטרה. בכל הנוגע לאיושם הראשון מסר הנאשם גרסאות שונות באשר לתוכן האמירות ורק כשנשאל בחקרתו הנגידית אמר שעכשו נזכר בדברים האמורים בכתב האישום, מאחר והוא לא זכר בבדיקה מה קרה לפני שנים. גם בנוגע לאיושם השני, מצביע ב"כ הנאשם על כך שהמתלוֹן מוסר בכל פעם ניסוחים שונים לאמרתו של הנאשם. הוא ציין כי האחות סואר העידה כי האב גם כן נכון באירוע ולמרות זאת הוא לא הובא לעדות ללא כל הסבר לכך מטעם המאשימה. הוא מצביע על כך שעולה כי העודה שוחחה על האירוע עם המתלוֹן עוד לפני מסירה הودעה במשטרה. עדותה לגבי אמירותו של הנאשם כלויות ואין היא מאבחןת בין הנאים מי אמר מה. באשר לאחות נור הוא מצביע על כך שגרסתה לנאמר שונה מגרסאות העדים האחרים. לעומת עדי התייעזה, הוא טוען כי גרסת הנאשם עקבית וברורה ובכל הנוגע לתלונתו נגד המתלוֹן הרי שגם הובעה בזיהירות ובלא הפרזה.

לנוכח כל זאת הוא עוטר לזכותו של הנאשם.

דין והכרעה

16. להכרעה ניצבות בפני עדויות המתلون ואחיזותיו אל מול עדות הנאשם בכל הנוגע לאיושם הראשון ועדות הנאשם אל מול עדות המתلون בכל הנוגע לאיושם השני. בכל הנוגע לאיושם הראשון מציה בפני אף תמונה שצלמה על ידי המתلون ובה נראה הנאשם ואחיזו בפתח חצר ביתו של המתلون.

17. צודק ב"כ הנאשם כי בעדויות בהודעות השונות שנמסרו על ידי עדי הtribuna, בכל הנוגע לאיושם הראשון, אין התאמה באשר לנוסח המדוקש של הדברים שנאמרו על ידי הנאשם במהלך האירוע.

בכתב האישום מיוחס לנימוק ואחיזו כי אמרו: "אתה היום לא ישן בבית ואנחנו נהרג אותך ואתה תבכה עכשו בगלל תאמר עצור בಗללך" וכן: "אתה היום לא תישן בבית בgalil מה שעשית לתאמיר ואנחנו יודעים לטפל ברך". אמירות אלו בכתב האישום מתבססות על דבריו של המתلون בהודעתו במשטרת (נ/2). בבית המשפט העיד המתلون שהנאשם אמר לו: "אני הורג אותך ואתה תבכה על מה שעשית לאח שלי" (עמ' 12 ש' 29-28 לפרטוקול). כשנשאל בחקירה הנגדית על ההבדל בין דבריו במשטרת לבין עדותו בבית המשפט ענה: "עכשו נזכרתי, אני לא זוכר בבדיקה לפני לפני שנתיים מה קרה במאה אחוז" (עמ' 22 ש' 28). הוא אף אמר: "לא זוכר בבדיקה אם אלה המיללים במאה אחוז שהם אמרו לי, אבל הם איימו עלי, הם אמרו לי אנחנו נהרג אותך" האחות סואר העידה: "אני זכרת כרגע שהם אמרו לו אתה לא תחיה עוד. אמרו לו שהוא שקשרו לתאמיר אני לא זכרת. אולי אמרו לו שם אמר לא יצא אנחנו נראה לנו. בבדיקה אני לא זכרת. לא רצחה להיכנס לבלבולים" (עמ' 27 ש' 27, עמ' 28 ש' 2-1). האחות נור העידה שהנאשם אמר: "אני רצחה להרוג אותך" בעוד אחיזו אמר: "גם אני אהרוג אותך ואמר אתה לא תראה את מחר בוקר, אתה לא תהיה בחיים אם תאמר יהיה במעצר גם הלילה". (עמ' 32 ש' 15-16).

18. אין סבור כי בשל אי ההתאמה בין האמירות המדוקקות, יש על מנת להקים ספק סביר באמיותו. כלל העדים העידו על האירוע בצורה דומה, הן על מקום ומיקום האחרים והן על עצם ההתרחשויות ואף על מה שקדם לה. גם תוכן האיומים דומה. הם אינם מדוייקים במיללים אולם מוסרים על אותו אופן של איומים. המדובר בעדויות שנמסרו בבית המשפט לשנתיים לאחר האירוע. דווקא אי ההתאמה שומטת את הקרען מן הטענה כי העדים בשיחתם לאחר האירוע וטרם הגיעם למשטרת

תיאמו את העדויות, אילו היו עושים זאת הרי שהיו מעדים על משפט מסוים עליו סיכמו. ניכר היה דוחק שמדובר באים שנשמעו על ידי כולם, כאשר כל אחד ذכר אותו בדרך שונה במקצת אולם תוכנו דומה בכל העדויות. יש לזכור שהאים נצעק מכך החctr באירוע שעורר התרגשות בין בני המשפחה.

19. התרשםתי אף שאין מדובר בעדים שחברו ייחדי להעיל על הנאשם עלילה. כפי שעולה מכלל העדויות, לאחר שאמו של הנאשם הגיעו לבitem ובכתה, הם חשבו לבטל את התלונה הראשונה שameda ברקע לאירועים בכתב אישום זה. גם בעניין כתב אישום זה, פנה המTELון למשטרה ובקש לבטל את התלונה (ב/5). הם ציינו מספר פעמים כי הם רוצחים לחיות בשקט, אך נאלצו להגיש את התלונה מתוך פחדם. כך אמרה נור סלאמה בת ה-19 בעודתה : " **אנחנו לא רוצחים בעית שתדע לנו. אנחנו רוצחים לחיות בשקט. אבל מה לעשות? אנחנו פחדנו**" (עמ' 32, ש'20).

20. הנאשם קשור עצמו לאירוע ואף מאשר שצעק דברים לעבר המTELון כשאמר לו: "תתביש לנו, אנחנו שכנים זהה לא צריך להגיא לשם".

21. אמ衲 בכתב האישום האמורים מיחסים לנายน ואחו ייחדי אולם במהלך העדויות הצבעו העדים על הדברים אותם אמר הנאשם עצמו. כך המTELון בעמ' 12 ש' 28 לפרטוקול וכן בעמ' 18 ש'15 ובעמ' 22 ש'17 וכן גם העודה נור סלאמה בעמ'32, ש'15 לפרטוקול.

22. לא מצאתי ממש בטענה כי האמורים אינם מסויימים. כפי שמצווט לעיל, האמורים הופנו לשירות אל עבר המTELון וככלפיו.

23. אכן, מהעדויות עולה כי במקום נכח גם אביו של המTELון ולמרות זאת לא נגבהה ממנו הודעה במשטרה והוא לא הובא לעדות בבית המשפט, אולם גם אחיו של הנאשם ואמו נכחו באותו אירוע וגם הם לא הובאו לעדות מטעם ההגנה. מטעם התביעה הובאו מספר עדדים ולא מצאתי כי יש באירוע הבאת האב על מנת לפגוע בראיות המאשינה.

24. בכל הנוגע לאישום השני, העיד המTELון כי כשחזר מהמכולת ורצה להיכנס לחctr ביתה, הגיעו הנאשם ברכבו ועמד מולו, פתח את חלון הנהג ו אמר לו: "**אתה תבכה על מה שעשית ואני יודעת מה אני עשה לך**". (עמ' 23 ש'25) ובהמשך הוא אומר שאמר לו: "**אבי אהרוג אותך ואני יודע מה לעשות לך כי ככה עשית באך שלי**" (עמ' 14 ש' 4). בחקירהו הנגדית אמר: "**הוא אמר שהוא אהרג אותי בגלל שעשית כי לאח שלו אני אסבול ממה שעשית**". בהודעתו

במשפטה (**נ/3**) אמר: "איימן ראה אותו מול הבית שלי בקנסוּה הוא היה בתוך האוטו שלו טויטה אפור קורוליה פתח את החלון של הדלת נהג ואמר לי זה היום האחרון שלו ואתה **תסבול ממה שעשית**". גרסת הנאשם היא כי ראה את עומר עבר לידו, הסתכל עליו וזה הסתכל עליו בחזרה אולם לא פתח את החלון ולא אמר כלום. הנאשם טען כי המטלון עמד בכניסה לבית "כailo הוא מחהקה לעשות בעיה" (עמ' 44 ש' 18). בהודעתו במשפטה (**ת/4**) הוא תיאר זאת כך: "אני באמת היעתי ברכוב הטויטה שלי וראיתי את עומר שהוא מחוץ לחצר שלו ועברתי ליד עומר, ועומד ככה ועשה לי עם הראש ככה כאילו הוא רוצה שאני אתקוף אותו, אבל עומר לא דבר ואני לא דברתי אותו".

25. המדובר, כאמור, בגרסה מול גרסה. אולם בחרתי לקבל את גרסתו של המטלון וזאת לנוכח התרשומות כי הנאשם אינו מסזה להעדים את האירוע אך מטלון בשל פחדו מה הנאשם וממשפחותו. לעומת זאת, הנאשם מנסה בכל דרך להשיכר בין המטלון. לא ברור כיצד החליט שעמידתו של המטלון בסמוך לחצר ביתו היא במתירה לגרום לנאם לתקוף אותו. באותו יום אף מגיע הנאשם לתחנת המשטרה ומטלון על המטלון (**ת/9** כי) "אני יצאתי מהבית שלי וראיתי אותו עומד בדרך אבל אני מפרש את זה כאילו הוא רצה שאני עשה לו משהו כדי שהוא יכול להפיל אותו. אני לא עשית כלום אבל באתי להטלון". לא ברור על מה נסובה התלונה ולא ברור מדוע הוא צריך לציין שלא עשה כלום. בבית המשפט הוא הסביר: "**פחדתי שהוא יעשה לי תיק אז באתי למשטרה**" (עמ' 46 ש' 15). ובהמשך: "**אמרתי ליתר בטחון שלא יתבע אותו למשפט הוא רוצה לעשות לי בעיות**" (עמ' 46 ש' 24) וכן: "**שלא יפיל אותו כמו שהוא הפיל את אח שלי**". לציין כי בעקבות תלונה זו נחקר המטלון (**נ/4**) וחזר על גרסתו שנאמרה בהודעתו במשפטה (**נ/3**). המטלון היה עקי בתארו את האירוע הזה בעוד הנאשם העלה בעדותו מספר מקרים שאירעו לכוארה והתקשה בסידור הזמן של קרונות האירועים.

26. לנוכח כל האמור לעיל, נתתי אמון בעדות המטלון ואחיותו אל מול עדות הנאשם ומצאתי כי די בכך על מנת שתוכח אשמהו של הנאשם מעבר לספק סביר.

27. בהוראות החקיקת המציגות בכתב האישום מופיעה אף עבירה של שבוש הליכי משפט, אולם בכתב האישום עצמו לא מצינת המאשימה כיצד מתקיימים יסודותיה של עבירה זו במעשהיו של הנאשם. בפתח דין הוכיחות שהתקיים בתאריך 3.1.18, הודיעה ב"כ המאשימה כי נכון יותר היה ליחס לנאים עבירה של הטרדת עד. אולם בסיכון המאשימה אין לכך כל ذכר ועל כן אראה

בכך כי המאשימה זנחה טענה זו וכאמור לא פירטה את יסודות העבירה של שיבוש הליידי משפט ועל כן לא ארשיע את הנאשם בעבירות אלו.

28. אשר על כן, הנאשם מושמע בביצוע שתי עבירות אiomים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג-1973.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ח, 19 יוני 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד לי שליפר, הנאשם וב"כ עו"ד עמית פרנטי.